

wand in het gezicht kunnen worden gebracht, en dat bij een vierde eindelijk dit onderzoek in alle opzichten goed gelukt. Hoe dit ook zij, ik kan verklaren, dat er menschen bestaan, bij wie de autoscoop zaken te aanschouwen geeft, die men op de gewone wijze nooit te zien krijgt. De bifurcatio tracheae bijv. ziet men met den keelspiegel niet al te dikwijls en dan nog zeer onduidelijk als twee zwarte cirkels, een grootere rechts en een kleinere links. Bij de beide patiënten, die KIRSTEIN mij demonstreerde, zag ik volkomen scherp, 3, 4, 5 bronchiaal-ringen. Wat ik met den keelspiegel nog nooit heb gezien en hier met wonderbaarlijke helderheid, dat was het pulseeren van de aorta tegen de linker zijde der trachea bij iemand zonder hart- of vaatgebrek. Ook de achterwand van den larynx toonde zich bij beide patiënten met bijzondere duidelijkheid. Met zekerheid mag dus wel worden verklaard, dat de methode van KIRSTEIN voor het onderzoek *der trachea* een belangrijke aanwinst is.

Gij weet, waarde Gérard, hoezeer ik mij interesseer voor de *durchleuchtung*. Het heeft mij steeds verwonderd, dat van Duitschen kant ieder om deze onderzoekingsmethode lacht of ze uitscheldt, terwijl Franschen en Engelschen eenstemmig zijn in hun lof over de goede diensten, die deze methode hun bij de diagnostiek van het empyeem der Highmors-holte bewijst. Ziehier nu een staaltje van de beteekenis dier afkeurende meeningen. In den cursus van Prof. KRAUSE werd een patiënt vertoond met ontwijfelbare linkszijdige Highmors-ettering. Ter demonstratie werd ook de *durchleuchtung* uitgevoerd, echter met groote snelheid en daarbij werd nu verkondigd, dat ook dit geval bewees, hoe deze methode in den steek kan laten. Op dringend verzoek van collega ZEGERS werd het onderzoek herhaald. Dr. ZEGERS voerde het lampje in den mond, en bij rustig beschouwen bleek niet slechts een duidelijke asymmetrie in de doorlichting te bestaan ten nadeele van den linker kant, maar bovendien gaf patiënt zeer positief aan, dat hij zelf een lichtindruk kreeg uitsluitend aan de rechter zijde. Dat was een triomf voor collega WILKENS, die ook tegenwoordig was, en die ongetwijfeld in zijn dissertatie dezen morgen wel zal gedenken.

Voor heden genoeg, waarde Gérard, de rest voor het volgend nummer.

H. BURGER.

INGEZONDEN.

Geachte Redacteur!

Mag ik U op de slechts gedeeltelijk juiste mededeeling wijzen aangaande Eerste Hulp bij Ongelukken te Rotterdam? Juist, wat betreft de verbandtrommels, door onze vereeniging en het gemeentebestuur geplaatst; onjuist, wat aangaat de verspreiding van het boekje groot 37 blz., in portemonnaie-formaat. Dit laatste is een reclame-middel van een firma alhier, waarschijnlijk met het oog op het naderend St. Nicolaasfeest.

De korte, van houtsneden voorziene leiddraad, door onze Vereeniging met die te Amsterdam uitgegeven, komt *witsluitend* in handen van hen, die den geheelen cursus in het verleenen van eerste hulp bij ongelukken gevolgd hebben; waar nu onze Vereenigingen er naar streven het hulp verleenen *populair* te maken in den besten zin van het woord, kan ik slechts mijn spijt te kennen geven over het feit, dat de reclame er zich van meester maakt en *vulgariseert*.

U dankend voor de plaatsing dezer regels,

Hoogachtend

Arts M. POLAK,

Rotterdam, 20 October 1895.

Voorzitter der Ver. E. H. b. O.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — **Een pharmacodynamische lengtemaat.** De Peruaansche roodhuiden hebben een wegmaat, die aangeeft, hoever een vrachtdrager kan gaan onder den opwekkenden invloed van een cocablad; die invloed begint 8—10 minuten, nadat men een blad in den mond heeft genomen en duurt 35—40 minuten, zoodat een *cocada* drie kilometers op den vlakken grond voorstelt, en twee kilometers op stijgende wegen. In de bergten zijn op zulke afstanden rustplaatsen aangebracht, waar men een nieuw blad kan nemen, en die eveneens *cocada's* heeten. (*Med. Rec.* p. 502).

IJSLAND. — **Lepra.** Dr. EHLERS van Kopenhagen heeft, in gezelschap van EICHMÜLLER uit Arcueil, GROSSMANN uit Liverpool en COHNHEIM uit Dresden, zijn tweede reis naar IJsland ten einde gebracht. De Deensche Regeering had hem daartoe 3000 kronen (ruim f 2000) toegestaan. Hij had bevonden, dat zich in de gezinnen, die hij reeds kende, 18 nieuwe gevallen van lepra hadden voorgedaan, en dat sinds 1889, toen er slechts 47 gevallen bekend waren, de ziekte steeds toeneemt. Hij schat het aantal lijdens thans op 200, dat is 0.3 pCt. der bevolking! De „Althing” (volksvertegenwoordiging) heeft besloten een lepra-asyl op te richten. Dr. EHLERS verklaart zich beslist vóór de besmettings-theorie der lepra. (*Sem. Méd.*, p. 436).

LONDEN. — **Een beschuldiging.** Een Londensch blad onderhoudt de doctoren over laksheid met betrekking tot hun beroepsgeheim en zegt, dat vooral de landdokters zich daaraan schuldig maken. *The British med. Journal* zegt, dat de stedelijke artsen niet minder babbelen, mits zij getrouwd zijn, als wanneer des dokters gade alles, als geheim, verneemt, wat zij niet weten mag. Vermoedelijk bestaat de redactie van het weekblad uit ongetrouwden.

— **Een unicum voor de medicina forensis.** Een jury in Engeland heeft uitgemaakt, dat een kind van drie maanden dood gevonden was, maar dat er geen voldoende bewijzen waren, dat het geleeft had. (*Med. Rec.*, p. 493).